

JORGE BORONAT

i-pravy

4

VEL'KONOČNÉ
OBDOBIE

*ipray*⁴

VEL'KONOČNÉ
OBDOBIE

JORGE BORONAT

i pravy

4

VEĽKONOČNÉ
OBDOBIE

*Modlite sa
s evanjeliom*

 ZACHEJ.sk

Copyright © Jorge Boronat
All rights reserved.

Z anglického originálu: *iPray with the Gospel*

Vydal © Zachej.sk, 2026
Grafika © Lýdia Valter

Preklad: Zachej.sk
Lektor prekladu: Pavol Petrík
Jazyková korektúra: Michaela Gočalová

Evanjeliové texty sú použité z Lekcionárov I. – IV.
so súhlasom Liturgickej komisie Konferencie biskupov
Slovenska, prot. č. 2383/2025 vydaný v Rožňave
3. septembra 2025.

Súradnice evanjelií sú uvedené podľa liturgického
kalendára, avšak samotné texty evanjelií sú autorom
krátené.

ISBN 978-80-8211-951-3

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie
sa nesmie reprodukovat' v žiadnej podobe ani žiadnym
spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami ani iným
spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

Séria *iPray* pozostáva zo siedmich zväzkov:

iPray 1

Adventné a Vianočné obdobie

iPray 2

Cezročné obdobie 1. – 8. týždeň

iPray 3

Pôstne obdobie

iPray 4

Veľkonočné obdobie

iPray 5

Cezročné obdobie 9. – 17. týždeň

iPray 6

Cezročné obdobie 18. – 26. týždeň

iPray 7

Cezročné obdobie 27. – 34. týždeň

AKO PRISTUPOVAŤ K MODLITBE

Niekoľko užitočných tipov predtým, ako sa začnete modliť.

→ **Môžeme sa modliť?**

Teda rozprávať sa s Bohom?

Samozrejme! Boh nás stvoril, aby sme boli jeho priateľmi, a priatelia sa rozprávajú. Na vnútornú modlitbu nepotrebujeme žiadne školenie. Neexistuje žiadna štandardná metóda.

→ **Ako máme začať?**

Môžete začať *úvodnou modlitbou*, aby ste sa naladili. Potom sa s ním jednoducho začnite rozprávať. Ako učil svätý Josemaría Escrivá, ide len o to, aby ste začali rozhovor. Radí: „Neviete, ako sa modliť? Postavte sa do Božej prítomnosti a hneď, ako poviete: ‚Pane, neviem sa modliť!‘, môžete si byť istí tým, že už ste začali.“

→ **Čo máme potom robiť?**

Môžete *čítať evanjelium a komentáre v iPray*. Môžu vám poskytnúť podnet na tému modlitby. Ale pamätajte: najdôležitejšiu časť vašej modlitby v tejto brožúrke nenájdete. Podstatné je to, čo mu hovoríte, a najmä to, čo on hovorí vám.

→ **O čom máme hovoriť?**

O všetkom! „O ňom, o sebe: o radoostiach, smútkoch, úspechoch a neúspechoch, ušľachtilých ambíciách, každodenných starostiach, slabostiach. A o vďakvyzdaniach a prosbách, o láske a zadostúčinení“ (svätý Josemaría).

→ **Ako modlitbu ukončiť?**

Na konci modlitby môžete požiadať Pannu Máriu o pomoc; mali by ste tiež poďakovať Pánovi za tento dialóg. Ak chcete, môžete skončiť *záverečnou modlitbou*.

ÚVODNÁ A ZÁVEREČNÁ MODLITBA PODĽA SVÄTÉHO JOSEMARÍU ESCRIVÁ

Svätý Josemaría Escrivá (1902 – 1975), zakladateľ Opus Dei, zanechal veriacim dve jednoduché, ale veľmi hlboké modlitby, ktoré odporúčať modliť sa na začiatku a na konci osobného rozjímania či duchovných cvičení. Dodnes sa používajú ako osvedčený spôsob, ako sa sústrediť na Božiu prítomnosť a zveriť mu ovocie modlitby.

Úvodná modlitba

Pane a Bože môj, pevne verím, že si tu prítomný, že ma vidíš a počuješ. S hlbokou úctou sa ti klaniam. Prosím ťa o odpustenie mojich hriechov a o milosť plodného prežitia tohto času modlitby. Nepoškvrnená Matka, svätý Jozef, môj ochranca, môj anjel strážny, orodujte za mňa.

Záverečná modlitba

Ďakujem ti, Bože môj, za dobré predsavzatia, pohnutky a vnuknutia, ktorými si ma obdaril pri tomto rozjímaní. Prosím ťa o pomoc, aby som ich uviedol do života. Nepoškvrnená Matka, svätý Jozef, môj ochranca, môj anjel strážny, orodujte za mňa.

VEL'KONOČNÉ
OBDOBIE

VEL'KONOČNÁ NEDEĽA PÁNOVHO ZMŔTVYCHVSTANIA

Evanjelium Jn 20, 1-9

Ráno prvého dňa v týždni, ešte za tmy, prišla Mária Magdaléna k hrobu a videla, že kameň je od hrobu odvalený. Bežala teda a prišla k Šimonovi Petrovi a k inému učeníkovi, ktorého mal Ježiš tak rád, a povedala im: „Odniesli Pána z hrobu a nevieme, kde ho položili.“ Peter a ten druhý učeník sa zobrali a išli k hrobu. Bežali obaja, ale ten druhý učeník bežal rýchlejšie, predbehol Petra a prišiel k hrobu prvý. Nahol sa a videl tam položené plachty; dnu však nevkročil. Potom prišiel aj Šimon Peter, ktorý ho nasledoval, a vošiel do hrobu. Videl tam položené plachty aj šatku, ktorú mal Ježiš na hlave. Lenže tá nebola pri plachtách, lež osobitne zvinutá na inom mieste. Vtedy vošiel aj druhý učeník, ten, čo prišiel k hrobu prvý, a videl i uveril.

Zdá sa, že dnes všetci pobehujú sem a tam – od hrobu do Jeruzalema a späť. Po troch najsmutnejších dňoch svojho života sú Ježišovi učeníci úplne rozrušení. „Je to vôbec možné?“ uvažujú. „Videli prázdny hrob! Hovoria, že Ježiš žije! Ale ako?“ Do ich srdc sa vracia nádej a dvaja z apoštolov, ktorí doteraz nehybne sedeli, sa dávajú do behu. Nová

nádej ich pohýna hľadať ho: „Čo ak mali ženy pravdu?!... Čo ak mal pravdu Ježiš?!“

Podľa kresťanskej tradície, zatiaľ čo ostatní zmätene pobehovali, Panna Mária zotrvala v modlitbe. Počas tých troch dní počítala hodiny, kedy znovu uvidí svojho Syna živého. Ona bola prvá, ktorá uzrela zmŕtvychvstalé telo svojho Syna, prvá, ktorá pobozkala jeho prebodnuté ruky, pohladila jeho otvorený bok, položila hlavu na jeho sväté plecia poznačené krížom, objala jeho oslávené telo, zmiešala svoje slzy s jeho slzami a hovorila s ním... navždy.

*Mária, Matka moja,
pomôž mi zostať dnes blízko pri tebe,
aby som mohol uvidieť nášho zmŕtvychvstalého
Pána a v modlitbe rozjímať o ranách,
ktoré prijal za moje hriechy.
Svätá Matka, naša nádej, daj,
aby som vždy zostával po tvojom boku
– po boku tvojho Syna.
Nech nikdy nestratím nádej!*

Pamätajme, že dnes – a počas celého veľkonočného obdobia – sa modlíme modlitbu *Raduj sa, nebies Kráľovná (Regina Caeli)*.

PONDELOK VO VEĽKONOČNEJ OKTÁVE

Evanjelium Mt 28, 8–15

[Ženy] rýchlo vyšli z hrobu a so strachom i s veľkou radosťou bežali to oznámiť jeho učeníkom. A hľa, Ježiš im išiel v ústrety a oslovil ich: „Pozdravujem vás!“ Ony pristúpili, objali mu nohy a klaňali sa mu. Tu im Ježiš povedal: „Nebojte sa! Choďte, oznámte mojim bratom, aby šli do Galiley; tam ma uvidia.“

Hovorí sa, že veta „Neboj sa!“ sa v Biblii nachádza presne 365 rás. Dobrí učitelia vždy opakujú posolstvo, ktoré chcú vštepiť svojim žiakom. A ty, Pane, si túto vetu hovoril svojim učeníkom veľa-krát – tak často, že nikdy nezabudli na tón tvojho hlasu, keď si ich povzbudzoval: „Nebojte sa!“ Ale čoho by sa teraz mohla báť Mária Magdaléna?! Pravdepodobne mala len jediný strach – strach, že znovu stratí Ježiša. Už ste niekedy videli malé dieťa, ktoré uprostred davu plakalo, lebo stratilo mamu? A potom ste uzreli matku, ktorá ho hľadala. Urýchlene ste mu povedali: „Pozri, tam je!“ – a uplakané dieťa sa k nej okamžite rozbehlo. Božie deti by sa nikdy nemali báť. Ničoho. Učeníci sa báli, pretože na Veľký piatok stratili Ježiša. Ich nádej sa rozplynula, znechutenie ich zastavilo, strach ich ochromil. To sa stáva aj kresťanom, keď podobne

ako to dieťa necítia Ježišovu blízkosť, keď sa od neho hriechom vzdialia.

Môj Bože, daj, aby som nikdy neprežíval strach – okrem toho strachu, že by som ťa kvôli svojmu hriechu mohol stratiť. A ak sa to opäť stane – lebo dobre viem, aký som slabý –, prosím ťa, vyjdi mi proti tak, ako si prišiel k svätým ženám a k svojim vystrašeným apoštolom. Ó, môj Ježišu, ak ma niekedy uvidíš v úzkosti alebo na pokraji pokušenia, príd' a znovu mi daj počuť tvoje slová: „Neboj sa.“

„Prosím vás – nikdy, nikdy sa nevzdávajte nádeje, nikdy nepochybujte, neunavte sa a nestrácajte odvalu. Nebojte sa... Nebojte sa stať svätými nového tisícročia!“ (svätý Ján Pavol II.) „Dnes vám hovorím, drahí mladí: Nebojte sa Krista! Nič vám neberie, a všetko vám dáva.“ (pápež Benedikt XVI.)

Matka moja, zostaň blízko mňa – svojho malého dieťaťa. Potom sa nebudem ničoho báť.

UTOROK VO VEĽKONOČNEJ OKTÁVE

Evanjelium Jn 20, 11–18

Mária stála vonku pri hrobe a plakala... Obrátila sa a videla tam stáť Ježiša; no nevedela, že je to Ježiš. Ježiš sa jej opýtal: „Žena, prečo plačeš? Koho hľadáš?“ Ona mu v domnení, že je to záhradník, povedala: „Pane, ak si ho ty odniesol, povedz mi, kde si ho položil, a ja si ho vezmem.“ Ježiš ju oslovil: „Mária!“ Ona sa obrátila a po hebrejsky mu povedala: „Rabbuni,“ čo znamená Učiteľ. Ježiš jej povedal: „Už ma nedrž, veď som ešte nevystúpil k Otcovi; ale choď k mojim bratom a povedz im: Vystupujem k môjmu Otcovi a vášmu Otcovi.“

Mária milovala Ježiša, no niečo jej bránilo, aby ho spoznala. Keď však počula, ako vyslovil jej meno – tým známym hlasom – môžeme si predstaviť, ako sa zachvela od radosti. To meno, ktoré toľkokrát počula z Ježišových úst: „Mária!“

Existuje mnoho spôsobov, ako vysloviť niečie meno. Pomyslite na všetkých ľudí, ktorí kedy vyslovili vaše meno: vaši rodičia, starí rodičia, súrodenci, priatelia... Každého z nich by ste rozoznali v telefóne len podľa toho, ako povie vaše meno. Ale aj ten istý človek (napríklad vaša mama) ho vie povedať

rozličným spôsobom, tónom hlasu – a už z diaľky by ste vedeli, čo asi bude nasledovať...

Ježiš nemusel Márii povedať nič viac – stačilo jej meno. Každého volal po mene. Všetci si dobre pamätali, ako vyslovoval ich mená: Peter, Ján, Ondrej, Jakub, Nikodém, Marta... Pannu Máriu nazýval „matka“ a svätého Jozefa „otec“. Viete si predstaviť Ježišov hlas, keď vyslovuje vaše meno? Robí tak každý deň, keď s vami hovorí v modlitbe.

„Tak ako naša matka, aj on nás volá po mene – tým menom, ktorým nás s láskou oslovujú doma... Tam, v hĺbke našej duše, nás volá a my musíme odpovedať len: Ecce ego quia vocasti me – hľa, tu som, lebo si ma povolal.“ (svätý Josemaría)

*Matka moja, služobnica Pána,
aj ty vyslovuješ moje meno,
keď o mne hovoríš so svojím Synom.
Pomôž mi, aby som mal na perách
vždy túto odpoveď: „Hľa, tu som, Pane,
lebo si ma zavolať po mene.“*